

Posttraumatische Stressstoornis & LSD

Een posttraumatische stressstoornis oftewel PTSS is een aandoening waarbij mensen stress ervaren nadat de traumatische gebeurtenis heeft plaatsgevonden. Net als bij een burn-out blijft het sympathische zenuwstelsel overactief, wat betekent dat het lichaam voortdurend in een verhoogde staat van paraatheid verkeert.

LSD-25 verhoogt de connectiviteit in je thalamus [1], het waarnemingscentrum in je hersenen, stimuleert neuroplasticiteit oftewel het lerend vermogen [2], vermindert de activiteit van de amygdala [3], het angstcentrum in je hersenen en stimuleert de verwerking van emoties [4].

Het is belangrijk om je met een microdosering LSD bloot te stellen aan de traumatische gebeurtenis, je gevoelens te uiten door erover te praten en jezelf te ontspannen door middel van diepe buikademhalingen. Op deze manier leer je je lichaam te ontspannen bij angstige prikkels.

PTSS kan jaren lang duren. Voor een griepje van nog geen week wordt de griep prik aangeboden, maar voor de 800.000 Nederlanders met PTSS [5] mag je, met je beperkte vaardigheden

om emoties te uiten, met een hulpverlener praten.

LSD is een medicijn dat in 1938 is ontdekt, in 1943 is gepatenteerd door de geneesmiddelenfabrikant Sandoz voor de behandeling van jawel angststoornissen [6] en in 1971 is de productie en verkoop aan banden gelegd, terwijl de geneeskundige krachten ook toen werden erkend [7]. Volgens de preambule van het Psychotrope Stoffen Verdrag, artikel 5 lid 2 van de Opiumwet [8] en de Richtlijn voor strafvordering Opiumwet, harddrugs mag je LSD gebruiken voor medische doeleinden [9].

Van een microdosering LSD krijg je enkel een lichte roes en is het onwaarschijnlijk dat je ervan gaat trippen. LSD is niet verslavend doordat het circa 2 uur duurt voordat het werkt, het werkt circa 12 uur lang en vermindert de kwaliteit van je slaap. LSD is dus een middel dat je moet plannen om ermee te werken.

De medicijnen die nu worden voorgeschreven zijn gepatenteerde antidepressiva [10]. Dit zijn serotonineheropnameremmers. Die verstoren een natuurlijk proces

waarin zenuwcellen minder met elkaar gaan communiceren. Dat betekent dat je minder gevoelig wordt en daarmee afvlakt. Oftewel zwaar verslavende licht verdoovende middelen van geneesmiddelenfabrikanten.

Prettige middag!

Youri Hazeleger
ioet@ioet.nl